

קלין עדיה - שלי נסטוחובה'צ

My Czestochowa - Adia Klin

צ'נסטוחובאים יקרים,

שמי עדיה קלין, דור שני ליוצאי צ'נסטוחובה .

אבי דוד קרקאור נולד בצ'נסטוחובה ביוני 1924. כל חייו ניסה לספר לנו את סיפורו, לעיתים הקשבנו ולעיתים פחות. משגדלתי ונישאתי ונולדו ילדי, הקשבתי באמת לסיפור חייו. בשלב מסוים של חיי הצטרפתי לצוות המדריכים בבית לוחמי הגטאות ודרך ההדרכה במוזיאון והדרכת בני נוער במסעות לפולין חזרו עוד ועוד הסיפורים אל מתחת לעורי. עד כדי כך שהשואה הפכה להיות מרכזית מאד בחיי.

לפני זמן רב לאחר שאבי הלך לעולמו וגם חמותי טוסיה קלין לבית קראוזה ילידת צ'נסטוחובה נפטרה, הציע לי אלון להצטרף לארגון יוצאי צ'נסטוחובה בישראל. דחיתי את הצעתו. הרגשתי עצמי מוצפת בעדויות ובמחקרים.

שכחתי מכל העניין והמשכתי בחיי. לפני מספר חודשים התבקשתי על ידי ד"ר שרון גבע. היסטוריונית שמרצה בסמינר הקיבוצים לכתוב לבלוג שלה "נשים בהיסטוריה" על דורקה שטרנברג לבית ברם. דורקה הינה אישה אהובה מאד שפגשתי בבית לוחמי

הגטאות. אחרי כתיבה ממושכת התבקשתי לכתוב בראשית מי אני ומה קשרי עימה.
וכתבתי את שמו של אבי ועל כך ששניהם עבדו בבית החרושת האסאג פלצרי
בצ'נסטוחובה.

אינני יודעת כיצד המאמר הגיע לידי אבלי למחרת הפרסום שלח אלי אלוך גולדמן את
תמונת הקבר מבית העלמין ועליו חקוקים בראש שמותיהם של בני משפחת אבי.

ליבי לא ידע את נפשו. ומכאן לשם לאחר פרסום דבר הנסיעה לסיור לימודי של
מדריכי פולין מיהרתי למלא את טופס הבקשה.

נסעתי נרגשת מאד.

כבר ביקרתי בצ'נסטוחובה ב 1992 עם אחותי, אמי ואבי, אך הנסיעה הייא זכורה
כנוראה. סיוט. אבא היה ניסער שוטט בעיר כאחוז אמוק דיבר יידיש ופולנית ולא
ראה אותנו כלל.

הנסיעה הנוכחית הייתה תיקון. הייתה מפגש מחודש.

סיפורו של זיגמונט רולט, הביקור בהאסאג, סיפורו של האיש שגדל בעיר לאחר
המלחמה (אף בעלי גיורא (גז'גוז') קלין גדל בעיר לאחר המלחמה), הצילומים
והמראות במוזיאון היהודי. אזור הגטו.

שיא הביקור עבורי, היה בית העלמין, שם סיפרתי את הסיפור של משפחתי ואמירת
הקדיש. לא חשבתי על אמירת קדיש או הדלקת נר. אלו טקסים שאינני נוהגת בהם
בבית הקברות ליד קבריהם של בני משפחתי. אך הקבוצה הציעה, ביקשה ונענית,

ואני מודה להם על כך מאד. זה הלבם בי וגם המחשבה הלא פתורה מדוע ב 1992 לא לקח אותנו אבא לבית העלמין? מדוע התרוצץ בעיר מכאן לשם ולא הלך לבית העלמין? הרי קבר האחים והמצבה הוקמו לאחר המלחמה, אין תשובה.

אין לי ספק שאחזור לעיר עם אחיותי (אם תחפזנה) ואתחבר מחדש.

אין די מילים בפי להודות לאלון שהודות לו נודעו לי פרטים כה רבים והודות לו נסעתי, וכמובן לזיגמונט רולט ולכל אנשי העיר ולקבוצה התומכת.

זה היה מסע של פעם בחיים.

עדיה קלין

עדיה מספרת את סיפור משפחתה ליד הקבר בבית העלמין

למטה עדיה אוצרת קדיש, משמאל עם שמות בני משפחתה ברקע התמונה ומימין מדליקה נר לזכרם

